

U 47/2011 rd

Statsrådets skrivelse till Riksdagen om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (*marknadsordningsförordningen*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till Riksdagen Europeiska kommissions förslag av den 13 juli 2011 till Europaparlamentets och rådets förordning om

den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter samt en promemoria om förslaget.

Helsingfors den 10 november 2011

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Fiskeriöverinspektör Harry Kaasinen

JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET

PROMEMORIA
7.11.2011

EU/2011/1394

**FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING OM DEN GEMENSAMMA MARKNADSORDNINGEN FÖR FISKERI- OCH VATTENBRUKS-
PRODUKTER****1 Referensuppgifter**

Bryssel 13.7.2011
KOM(2011) 416 slutlig
2011/0194 (COD)

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter

Bryssel 13.7.2011
SEK(2011) 883 slutlig
Konsekvensbedömning

Bryssel 13.7.2011
SEK(2011) 884 slutlig
Sammanfattning av konsekvensbedömningen

2 Bakgrund

Förslaget till förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter bygger på Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken [KOM(2011) 425 slutlig]. Enligt förslaget behöver den gemensamma fiskeripolitiken genomgå en reform eftersom globaliseringen och ett ökat ömsesidigt beroende i synnerhet kräver stärkning av producenternas konkurrenskraft. Den gemensamma marknadsordningen ska förbättra transparensen, speciellt i förhållande till produktionskedjan och konsumenternas medvetenhet.

Den gemensamma marknadsordningen är en del av den gemensamma fiskeripolitiken och ska reformeras enligt fiskeripolitikens mål. Reformen är motiverad på grund av

bristerna i det gällande systemet, den utveckling som pågår i Europeiska unionen och på världsmarknaden samt på grund av att fiskeri- och vattenbruksprodukterna ska kunna utvecklas.

3 Mål och huvudsakligt innehåll**3.1 Mål**

I förslaget ingår fyra centrala mål:

- Att uppmuntra marknaden mot hållbara produktionsmetoder. Producentorganisationerna har en nyckelroll med tanke på marknaden. Dessa producenters roll, ansvar och befogenheter ska ses över med målet att ändra produktionen i riktning mot hållbar användning. Särskild vikt ska fästas vid överfiske och bortkast av fångst. Det finns allt skäl att sluta använda offentliga medel för destruering av fisk; därför ska interventionsmekanismen avvecklas.

- Att förbättra EU-produktionens ställning på marknaden genom att man fäster vikt vid de höga informations- och transaktionskostnaderna och logistiken, stärker konkurrenskraften och producenternas affärsposition. Det finns anledning att förbättra produktionsanpassningsförmåga till konjunkturväxlingar och öka transparensen längs hela produktionskedjan. Prissvängningarna i första inköpsledet kan begränsas genom att man planerar och anpassar produktionen till efterfrågan.

- Att förbättra EU-produkternas marknadspotential med hjälp av ökad differentiering och effektivare försäljning samt mer exakt och tillförlitlig konsumentinformation om produkterna. För tillfället fungerar den inre marknaden för fiskeri- och vattenbrukspro-

dukter inte optimalt, vilket i synnerhet beror på bristande information. Det finns anledning att ändra riktning på de produktionsstrategier, som endast bygger på endast volymer, mot differentiering, vilket ger ökat mervärde.

- Att effektivisera förvaltning genom enklare bestämmelser och minskat administrativt arbete. Därför ska de gällande bestämmelserna och instrumenten reformeras och förtydligas.

3.2 Huvudsakligt innehåll

Producentorganisationerna är centrala aktörer när det gäller att tillämpa den gemensamma fiskeripolitiken och marknadsordningen på ett lämpligt sätt. Förslaget bidrar till en starkare ställning för producentorganisationerna så att det är möjligt att säkra organisationernas verksamhet enligt principen om hållbar användning, främja utsläppandet av produkter på marknaden och samla in ekonomisk information om vattenbruk. Här ska organisationerna ägna uppmärksamhet vid det småskaliga kustfiskets särförhållanden.

Producentorganisationerna ska styra in sina medlemmar på hållbar fiskeri- och vattenbruksverksamhet. Därför ska organisationerna utarbeta produktions- och saluföringsplaner som lämnas till myndigheterna.

Eftersom fisket är oförutsägbart bör det inrättas en mekanism för lagring av fiskeriprodukter avsedda att användas som livsmedel. Syftet med förslaget är att skapa större stabilitet på marknaden och öka produktavkastningen samt särskilt att skapa mervärde. Denna mekanism bidrar också till konvergens av de lokala marknaderna och därigenom till en fungerande inre marknad.

Enligt förslaget kan producentorganisationerna bilda en kollektiv fond för att finansiera produktions- och saluföringsplanerna och lagringsmekanismen.

Den nya marknadsordningen ger producentorganisationerna möjlighet att ingå lokala avtal om lagringsmekanismens priströsklar. Dessa ska godkännas av den berörda medlemsstaten. Lokala avtal behövs för att undvika bildning av fasta minimipriser på marknaden, vilket har konstaterats försvaga konkurrensen.

Produktinformationen till konsumenter är allt viktigare på grund av en allt större pro-

duktionsskala. I förslaget ingår bestämmelser om minimikriterier för konsumentupplysningen. För att främja differentieringen av produkter ges det enligt förslaget möjlighet att på frivillig grund lämna ytterligare information om produkterna.

Förslaget innehåller bestämmelser om konkurrensregler för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Reglerna motiveras med branschens särdrag, bl.a. uppdelningen av sektorn, den stora betydelsen av import och det faktum att fisk är en gemensam resurs. För enkelhetens skull innehåller detta förslag de bestämmelser i rådets förordning (EG) nr 1184/2006 av 27 juli 2006 om tillämpning av vissa konkurrensregler på produktion av och handel med jordbruksvaror som gäller denna fråga. Således behöver förordningen (EG) nr 1184/2006 inte längre gälla fiskeri- och vattenbruksprodukter.

3.3 Närmare beskrivning av det huvudsakliga innehållet

Enligt förslaget omfattar den gemensamma marknadsordningen följande instrument: branschorganisationer, handelsnormer, konsumentupplysning, konkurrensregler och marknadsinformation.

Avsnittet *branschorganisationer* handlar om producentorganisationer (artiklarna 6–38). Till skillnad mot den gällande marknadsordningen fokuserar förslaget mer på ett ansvarsfullt fiske samt planering och förvaltning av produktionen och utsläppandet på marknaden. I förslaget ingår separata bestämmelser om producentorganisationerna för vattenbruksprodukter. Dessa har till uppgift att reglera medlemmarnas produktion i stället för fisket.

Stabilisering av marknaden bygger å ena sidan på reglering av fiske och å andra sidan på förvaltning av marknaden med hjälp av produkternas lagringsmekanism. Avvikande från det gällande systemet ska det dock inte inrättas något prissystem. Den nya lagringsmekanismen grundar sig på ett av producentorganisationen avtalat och av medlemsstaterna godkänt transnationellt pris som är en tröskel för mekanismen. Förslaget avvecklar det gällande interventionssystemet

som går ut på att offentligt stöd används för att destruera de produktpartier på marknaden som understiger det förväntade priset. På detta sätt minskar slöseriet med fiskeresurser. Att förbättra producenternas lönsamhet är en ny skyldighet för producentorganisationerna. Organisationerna kan bilda en gemensam fond för att finansiera produktions- och saluföringsplanerna och lagringsmekanismen.

I detta skede kan förslagets ekonomiska konsekvenser inte analyseras närmare eftersom förslaget inte innehåller egentliga bestämmelser om offentligt stöd. I förslagets konsekvensbedömning konstateras att fondernas omfattning blir klar först efter att man inrättar ett nytt marknadspolitiskt finansieringsinstrument. Avsikten är att det är en del av den reformerade fiskepolitiken.

I avsnittet som gäller *handelsnormer* bestäms om minimikrav för produkter som är avsedda att användas som livsmedel (artiklarna 39–41). Enligt förslaget är det möjligt att genom standarder bestämma om i synnerhet referensstorlekar för fiskeriprodukter och särkrav för konserverade fiskeriprodukter.

Den gällande förordningen om marknadsordning innehåller inte denna slags bestämmelser. I rådets förordning (EG) nr 2406/96 ingår bestämmelser om fastställande av gemensamma marknadsnormer för saluföring av vissa fiskeriprodukter (enligt artikel 41 i förslaget ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter).

Avsnittet *konsumentupplysning* innehåller minimibestämmelser om märkningar på förpackningar av produkter som släppts ut på marknaden (artiklarna 42–46). Jämfört med den gällande förordningen ska de obligatoriska uppgifterna nu innehålla information om den dag då fiskeriprodukten har fångats (skördedag) och om en eventuell djupfrysning av produkten. Tång, beredningar och konserver av fisk samt beredningar och konserver av skalddjur, blötdjur och andra vattenlevande ryggradslösa djur är nya varor som upptagits i listan över produktgrupperna.

I förslaget ingår också bestämmelser om märkningar på förpackningar som kan göras på frivillig grund, dvs. miljöinformation, etisk och social information, information om produktionstekniker och -metoder och produktens näringsinnehåll. Förslaget innehåller

inte bestämmelser om informationens harmonisering eller minimikrav, utan befogenheten har delegerats till kommissionen (artikel 46).

Om *konkurrensregler* finns bestämmelser i artiklarna 47–48. Fokuset ligger på artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Enligt 1 punkten i artikeln är det förbjudet för aktörerna att ingå avtal om priser, produktionsvolymen eller uppdelning av marknaderna samt att ställa upp villkor i distributionsavtal om fasta priser eller begränsning av kundkretsen. Enligt förslaget gäller 1 punkten inte producentorganisationer i separat definierade fall. I artikel 48 ingår separata bestämmelser om att producentorganisationernas avtal, beslut och förfaranden inte får medföra någon skyldighet att hålla samma priser, leda till någon form av uppdelning av marknaderna inom unionen eller sätta konkurrensen ur spel.

Enligt avsnittet *marknadsinformation* ska kommissionen samla in, analysera och sprida ekonomisk kunskap om fiskeri- och vattenbruksprodukter (artikel 49). Enligt bedömningen av förslagets konsekvenser anknyts till detta avsnitt projektet Europeiska observatoriet för informationsmarknaden som inleddes av kommissionen år 2010. För tillfället går frågan vidare i form att ett separat projekt som är under beredning. Efter beredningsfasen ska kommissionen analysera möjligheten att inrätta ett ständigt observatorium för informationsmarknaden i Europa. Enligt förslaget ska medlemsstaterna bidra till att uppnå kommissionens mål att öka marknadsinformationen.

Delegering av befogenheter

Enligt förslaget ges kommissionen rätt att anta delegerade rättsakter på vissa villkor (artikel 50). Det ska noteras att enligt förslaget ges delegeringen av befogenheter på obestämd tid. Europaparlamentet eller rådet får när som helst återkalla delegeringen eller göra invändningar mot en viss bestämmelse.

- Kommissionen kan ändra eller komplettera bestämmelserna om erkännande av producentorganisationer (artikel 24).

- Kommissionen kan fastställa regler om innehållet i produktions- och saluföringsplanerna (artikel 33).
- Kommissionen kan definiera handelsnormer (artikel 41).
- Kommissionen kan ändra eller komplettera kraven på den obligatorisk och frivillig information som anges i förpackningsmärkningar (artikel 46).

Genomförandeakter

Förslaget har målet att säkra att vissa artiklar tillämpas på ett harmoniserat sätt. Därför ges kommissionen befogenhet att utfärda bestämmelser om genomförande. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (artikel 51). Handlings sättet gäller för följande

- tidsfrister och förfaranden som ska iakttagas av medlemsstaterna för erkännande och återkallande av erkännanden av producentorganisationer (artikel 25),
- regler om format och förfarande för det meddelande som gäller att utvidga producentorganisationens regler att också omfatta andra än medlemmar (artikel 31),
- regler för förfarande och tidsfrister för godkännande av produktions- och saluföringsplaner (artikel 34),
- regler om format för meddelanden om prisgränser relaterade till lagringsmekanismen (artikel 37).

Förslaget innehåller inte något tulltariff- eller referensprissystem som ingår i den nuvarande marknadsordningen. Det gällande systemet fastställer referenspriser. Om förtullningspriserna för de importerade produkterna är högre än referenspriserna, tillämpas tulltariffsystemet, vilket innebär att man suspenderar tullar för vissa produkter antingen partiellt eller helt. I det nya förslaget ingår inte några artiklar om tulltariffer.

Enligt bedömningen av förslagets konsekvenser har det nuvarande tariffsystemet emellertid tryggt sysselsättningen inom fiskeribranschen och i vissa fall förädlingsindustrins tillgång på råvaror till ett konkurrenskraftigt pris. Just nu är det inte möjligt att analysera betydelsen av detta när de egentliga bestämmelserna saknas.

4 De viktigaste konsekvenserna

4.1 Konsekvenser för lagstiftningen

Europeiska unionens lagstiftning:

Enligt förslaget ska den gällande förordning av rådet (EG) nr 104/2000 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter upphävas. Trots detta ska förordningens artiklar 9—11 (stöd till producentorganisationer för utarbetande av operativa program), 17—27 (prissystemstöd till producentorganisationer) och 34—39 (allmänna bestämmelser om stöd) fortsätta att gälla fram till 31.12.2013, dvs. i ett års tid från att den föreslagna nya lagen träder i kraft.

I och med att interventionsmekanismen avvecklas, såsom det föreslås, slopas också systemet med den årligen utfärdade förordningen av rådet om fastställande av orienteringspriserna och gemenskapens producentpriser för vissa fiskeriprodukter, likaså systemet med kommissionens prisförordningar (6) som utfärdas med stöd av rådets förordning (återtags- och försäljningspriser, lagringsstöd, förädlingsstöd, schablonmässigt stöd samt beräkning av den ekonomiska ersättningen och tillhörande förskott).

Den nationella lagstiftningen:

Hänvisningen i 3 § i livsmedelslagen (26/2006, ändr. 352/2011) till rådets förordning (EG) nr 104/2000 ska ändras så att den syftar på den nya marknadsordningsförordningen (detta förslag).

Det behövs en utredning om behovet av nya bestämmelser när det gäller att erkänna och återkalla erkännanden av producent- och branschorganisationer samt att förvalta insamling av marknadsinformation.

4.2 Ekonomiska konsekvenser

Förslaget kommer att leda till minskad användning av offentligt stöd för reglering av marknaden, i synnerhet av den orsaken att interventionsmekanismen avvecklas. I hela unionen uppgår kostnaderna för interventionen till 15 miljoner euro per år. I bedöm-

ningen av förslagens konsekvenser konstateras dock att man kommer att inrätta ett särskilt marknadspolitiskt finansieringsinstrument.

För tillfället är det inte möjligt att analysera förslagens ekonomiska konsekvenser mer ingående eftersom förslaget inte innehåller bestämmelser om finansieringsinstrumentet. På unionsnivå påverkas budgeten av de tullskatter som går förlorade på grund av de eventuella nya tariffsystemet (i dag ca 55 miljoner euro/år), det eventuella offentliga stödet till producentorganisationer för saluföringsplanerna och lagringsmekanismen samt av kostnaderna för det eventuella framtida Europeiska observatoriet för marknadsinformation.

I Finland finns det inte några verk samma producentorganisationer just nu, varför de direkta ekonomiska konsekvenserna är obetydliga.

Arbetet med att utfärda nya bestämmelser om de nya obligatoriska konsumentupplysningarna (dagen för fångst, information om djupfrysning) medför kanske inte några större kostnader för statsförvaltningen (kontroll) eller den privata sektorn (produktion och försäljning). Kravet på information om produktens eventuella djupfrysning ingår i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen.

4.3 Konsekvenser för fiskeri- och vattenbruksnäringen

Förslaget förenklar unionens lagstiftning om marknadsordningen. Systemet med prisregleringar bantas på ett väsentligt sätt. Interventionsmekanismen avvecklas, endast lagringsmekanismen blir kvar. Detta system regleras inte heller genom gemensamma referenspriser, utan varje medlemsstat godkänner lokalt gränspriserna utifrån producentorganisationens förslag. I Finland finns det inte några verk samma producentorganisationer just nu, varför de direkta konsekvenserna är obetydliga.

Förslaget ökar i någon mån informationen till konsumenterna om produkterna på marknaden. Ytterligare information på förpackningar, som anges på frivillig grund, gör dock en omfattande produktinformation möjlig.

5 Rättsgrund och förhållande till proportionalitetsprincipen

Den gemensamma marknadsordningen för fiske och vattenbruk har funnits sedan år 1970 och är integrerad i den gemensamma fiskeripolitiken. Marknadsordningen bygger på rådets förordning (EG) nr 104/2000 som utfärdades år 1999.

Enligt artikel 4.2d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt omfattas förslaget av delad befogenhet, varför här tillämpas subsidiaritetsprincipen.

Enligt kommissionen ligger förslaget i linje med proportionalitetsprincipen i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Eftersom det handlar om en gemensam politik ska den regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning. Det är nödvändigt att utfärda gemensamma bestämmelser om skydd och nyttjande av de marina naturresurserna för att man ska kunna garantera hållbara ekonomiska, miljömässiga och sociala förhållanden och främja tillgången på råvaror till livsmedel. Enligt kommissionen fungerar förslaget endast i den omfattning som behövs för att uppnå detta mål.

Förslagens rättsgrund är artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

6 Ålands befogenheter

Förslaget gäller hela Finland som EU-medlemsstat och således även landskapet Åland. Ålands landskapsregering har uppmanats komma med ett utlåtande om förslaget. Landskapsregeringen är också representerad i EU-17-sektionen.

7 Behandling på det nationella planet och i Europeiska unionen

7.1 Behandling på det nationella planet

7.1.1. Utlåtanden

Förslaget skickades för utlåtande 29.7.2011. Tidsfristen för utlåtandena gick ut 15.9.2011.

Ålands landskapsregering ger inget utlåtande eftersom det inte finns några producentorganisationer på Åland för tillfället.

Enligt Livsmedelsförbundet rf måste förslagets konkurrenslagstiftningsmässiga konsekvenser studeras närmare. När det gäller den obligatoriska och frivilliga konsumentinformationen ska det säkerställas att förslaget och andra författningar om livsmedelsinformation är förenliga. I stället för enskilda förpackningsmärkningar är det viktigare att man framhäver fiskens betydelse som en näringsrik och hälsosam proteinkälla. När man inrättar ett system för marknadsinformation, ska man notera de begränsningar som konkurrenslagstiftningen medför samt balansen mellan kostnader och intäkter. Förslaget syftar inte alls på tulltariffsystemet. Det är emellertid en viktig fråga när det gäller tillgång på vissa centrala industriråvaror. Till denna del ska förslaget kompletteras. Förbundet ser med förbehåll på kommissionens befogenhet att anta delegerade rättsakter.

Enligt Evira ska kontrollen av att den frivilliga produktinformationen till konsumenterna är korrekt, inte åläggas myndigheten. Det som enligt Evira är problematiskt med den obligatoriska konsumentinformationen är att tre olika förordningar innehåller bestämmelser om nästan likadana skyldigheter. Utöver förslaget till förordning innehåller också kommissionens genomförandeförordning om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 404/2011 och förordningen om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning (EG) nr 178/2002 bestämmelser om konsumentinformation. Bestämmelser om spårbarhet ingår också i förordningen om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen (EG) nr 1224/2009. Enligt Evira är bestämmelserna om bl.a. skördedag och den uppgiften huruvida produkten är färsk eller upptinad, olika. Med tanke på kontrollen är det viktigt att man gallrar överlappande och till en del motstridiga bestämmelser.

Enligt avdelningen för livsmedel och hälsa vid jord- och skogsbruksministeriet borde bestämmelserna om konsumentinformationen kring fiskeri- och vattenbruksprodukter finnas i samma förordning som bestämmelserna om andra produkter. Arbetet med att bereda Europaparlamentets och rådets förordning

om livsmedelsinformation till konsumenterna pågår som bäst.

Enligt Päivittäistavarakauppa PTY ry är det motiverat att reglerna om obligatorisk konsumentinformation inom detaljhandeln är likadana såväl i förslaget till förordning som i förordningar som gäller kontroll av att bestämmelserna om den gemensamma fiskeripolitiken följs. Förbundet ser positivt på frivilliga märkningar, men konstaterar också att det kan vara svårt för konsumenterna att tillägna sig olik information. Kommissionens befogenhet att anta delegerade rättsakter får inte gälla för en obestämd tid. PTY anser att den befogenhet som föreslås för producentorganisationer är problematisk med tanke på konkurrenslagstiftningen. Förbundet motsätter sig producentorganisationernas möjlighet att anpassa produktionen samt medlemsstaternas möjlighet att utvidga producentorganisationernas regler att också gälla utanför organisationen stående aktörer i vissa regioner. Aktörernas avtalsfrihet ska behållas och förhandlingskraften får inte förbättras eller försvagas på ett konstgjort sätt genom lagstiftning.

Enligt Vilt- och fiskeriforskningsinstitutets mening utvecklar förslaget inte verksamheten på EU:s fiskemarknad eller utbudskedjor, utan stärker produktorganisationernas verksamhet på samma sätt som hittills. Detta innebär igen att det finska fiskerisystemet blir utan stöd eftersom den finska fiskhandeln bygger på privat företagsamhet. Fiskhandelns konkurrenskraft baserar sig i dag på fungerande utbudskedjor.

Finlands yrkesfiskarförbund rf är på allmän nivå missnöjt med kommissionens förslag om att avveckla interventionsmekanismen. Det kan skapa en möjlighet för dem som köper fisk att utnyttja marknadsstörningar. Enligt förbundet är lagringsmekanismen en möjlighet som dock också påverkar konkurrensen negativt.

Finlands fiskodlarförbund rf understöder producentorganisationsmekanismen. Produktionen av marknadsinformation måste bygga på en författningsgrund och ett klart system. Enligt förbundet är kommissionens befogenhet att anta delegerade rättsakter problematisk. Den ska vara mer specificerad och snävare.

Enligt finansministeriets budgetavdelning ska producentorganisationsbestämmelsernas förenlighet med den nationella konkurrenslagstiftningen utredas tillsammans med konkurrensmyndigheten. För ett fortsatt arbete ska man ta fram förslag om förslagets ekonomiska och administrativa konsekvenser som lämnas till behandling hos statsrådets EU-beredningssektion. Frågorna som gäller EU-budget ska behandlas i statsrådets EU-budgetsektion.

WWF (Världsnaturfonden, Finlands fond) föreslår att i listan över den obligatoriska konsumentinformationen upptas information om lokalt fångstområde, fiskeflottans kännetecken och fångstmetod. WWF efterlyser konkreta åtgärder för att driva framåt certifieringar som garanterar hållbarhet och spårbarhet och önskar införande av kriterier, t.ex. FAO (Food and Agriculture Organization) och ISEAL (International Social and Environmental Accreditation and Labeling), när det gäller att identifiera och jämföra certifikat.

Jord- och skogsbruksministeriet uppmanade 8.9.2011 Konsumentverket och Konkurrensverket att separat komma med utlåtanden.

Konsumentverket meddelade att verket inte har något att uttala sig om förslaget eller de anknyttande handlingarna.

Konkurrensverket ser med förbehåll på undantag i tillämpningen av konkurrenslagen samt på möjligheterna att eliminera konkurrens. Förslagets syfte är dock att hindra överdimensionerat fiske och det tillåter konkurrens med priser och skapar inte möjligheter för fördelning av marknaden. Konkurrensverket har inget att anmärka mot den föreslagna författningsramen för den siktar till att bidra till mer effektiva, innovativa och marknadsorienterade lösningar.

7.1.2. U-skrivelse

Utkastet till U-skrivelse har utarbetats som tjänstearbete vid jord- och skogsbruksministeriet. Riksdagen har inte behandlat frågan än.

EU-17-sektionen behandlade frågan på mötet 2.9.2011. Tidsfristen för det skriftliga för-

farandet, som ordnades separat, gick ut 15.9.2011.

7.2 Behandling i Europeiska unionen

Den första behandlingen av förslaget gick av stapeln 13.9.2011, 28.9.2011 och 6.10.2011 i rådets arbetsgrupper. Behandlingen fortsätter.

Avsikten är att förslaget träder i kraft den 1 januari 2013, med undantag av artiklarna 32, 35 och 36 som ska träda i kraft den 1 januari 2014.

8 Statsrådets förslag till Finlands preliminära ståndpunkt

Finland godkänner på allmän nivå kommissionens förslag till reform av marknadsordningen för fiske- och vattenbruksprodukter för att allt bättre kunna trygga en hållbar användning av fiskeresurserna. För att engagera producenterna i frågan är det tillämpligt att ansvars- och befogenhetsfrågorna delegeras till producentorganisationerna.

En mer utvecklad planering av fångster och en mekanism för förvaltning av marknaderna är nödvändiga för att bättre anpassa produktionen och marknadsefterfrågan till varandra samt för att säkra att denna koppling är flexibel under konjunkturväxlingar. Slöseriet av fiskeresurser (att kasta bort och destruera) måste minskas genom att interventionsmekanismen avvecklas.

Det offentliga stödet för reglering av marknaden ska minskas. I enlighet med förslaget ska man arbeta för en balans mellan utbudet och efterfrågan genom att uppmuntra producenter att planera produktionen, förbättra transparensen i produktionen och produkternas kvalitet. Även i detta hänseende är avveckling av interventionsmekanismen ett framsteg.

Enligt förslaget ska producentorganisationer inrätta gemensamma fonder med bidrag för produktions- och saluföringsplanerna och lagringsmekanismen. Förslaget innehåller dock inte några bestämmelser om det offentliga stödets eventuella andel i dessa fonder. Finland tar ställning till frågan efter att förslaget kring detta har framlagts.

Förslaget innehåller inte bestämmelser om det framtida tulltariffsystemet. Finland tar ställning till frågan efter att förslaget kring detta har framlagts.

Enligt Finland är det viktigt att konsumentinformationen ökas och att det finns bestämmelser om minimikriterier för obligatorisk information. Särskilt ska man öka marknadens öppenhet genom att ge producenter möjlighet att fritt ange kompletterande information på frivillig grund såsom det sägs i förslaget.

Finland anser att den delegerade befogenheten i förslaget verkar vara för omfattande.

Finland ser gärna att man följer närhetsprincipen inom den gemensamma fiskeripolitiken och således också att man förenklar den centraliserade regleringen på unionsnivå. Därför ska onödiga centraliserade normer minskas och bestämmelserna förtydligas. Det

ser ut att befogenheterna att utfärda genomförandeakter enligt förslaget borde ändras så att man sätter upp klara gränser för befogenheterna, så att man minskar onödiga centraliserade normer och skapar rum för lokalt beslutsfattande. I detta hänseende är frågan också i en vidare mening relaterad till proportionalitetsprincipen.

Som det nu ligger till kan man inte ta ställning till förslagets budgeteffekter antingen på det nationella planet eller på unionsnivå. I förslaget ingår inte några artiklar eller information om frågan.

Av förslaget framgår inte tillräckligt tydligt vilka ekonomiska och administrativa skyldigheter medlemsländerna kommer att få av att bidra till uppnåendet av kommissionens mål kring marknadsinformation. I nuläget tar man inte ställning till frågan.